Samael Aun Weor
CELE ŞAPTE CUVINTE
OCULTISM ELEMENTAR PENTRU ÎNCEPĂTORI

Textul integral al acestei opere, prin voinţa expresă a autorului ei Victor Manuel Gomez Rodriguez (Samael Aun Weor), este patrimoniul întregii omeniri.

◻ INTRODUCERE ◻

Iubiţi discipoli:

Datorită dragului nostru discipol N.E. Santana Q. putem să facem azi să ajungă la voi Supremul Mesaj al Noii Ere a Vărsătorului.

Fraţii mei, abandonaţi idolatriile şi ereziile voastre şi întoarceţi-vă la doctrina pe care Cristos a predat-o în secret celor şaptezeci de discipoli ai săi.

Nu este Spiritismul cu mediumii săi, nici Rojismul cu „indigestia sa de librărie”, nici Teozofismul bolnăvicios, cele care ne pot conduce la eliberare.

Mediumismul şi Spiritismul au servit doar pentru a umple ospiciile de nebuni. Rojismul din Columbia, cu lipsa sa de verticalitate, a ştiut doar să îngenuncheze, făcând plecăciuni magilor negrii.

Teozofismul, dedicat opiului teoriilor sale, a servit doar pentru a invita studenţii la moliciune şi fornicare...

Israel Rojas R. asigura în urmă cu câţiva ani că Magul Negru Omar Cherenzi Lind era, chipurile, Marele Maestru K.H.

Dacă Rojas este un Maestru, de ce s-a înşelat?

Trebuie să-i informez pe toţi studenţii spiritualişti din Columbia: mulţumită lui Dumnezeu, eu, Aun Weor, deja am încheiat cu şcoala tenebroasă Cherenzistă, al cărei răspunzător pentru fondarea acesteia în Columbia a fost domnul Israel Rojas R.

Rojismul, rănit de moarte, dispare de pe pământul nostru columbian. Din fericire, Teozofismul şi Spiritismul cu mediumii săi, practic, au şi dispărut de pe acest teritoriu columbian.

Toate aceste idolatrii, toate aceste erezii au corupt umanitatea şi au condus-o spre Abis.

Acesta este momentul în care studenţii trebuie să reflecteze şi să se întoarcă la calea Domnului Nostru Iisus Cristos.

Este nevoie să formăm în noi EUL CRISTOS. Este nevoie să formăm Cristosul în noi. Trebuie să ne întoarcem la această veche doctrină a martirilor, la

această doctrină pe care Pavel a predicat-o în Roma când a ajuns să fie înrobit în lanţuri.

Trebuie să ne întoarcem la această doctrină pe care Cristos a predicat-o în secret celor şaptezeci de discipoli ai săi, la această doctrină pentru care au fost persecutaţi toţi sfinţii Ierusalimului şi pentru care Ştefan a murit martir.

Cristos, care a suportat toate ispitele, este unicul care ne poate da putere pentru a rezista cu eroism tuturor tentaţiilor.

Însă, pentru a dobândi forţa lui Cristos, trebuie să-l formăm pe Cristos în noi.

Toate acestea aparţin doctrinei lui Melchisedec: *„În privinţa aceasta avem mult de vorbit şi lucruri grele de tâlcuit, de vreme ce v-aţi făcut greoi la auzit”.* (Evrei 5:11)

Toate acestea aparţin Marilor Mistere ale Sexului, care sunt greu de tâlcuit, deoarece sunteţi slabi pentru a auzi.

Voi toţi v-aţi scandalizat când am vorbit cu francheţe despre magia sexuală.

„Căci voi, care de multă vreme s-ar fi cuvenit să fiţi învăţători, aveţi iarăşi trebuinţă ca cineva să vă înveţe cele dintâi începuturi ale cuvintelor lui Dumnezeu şi aţi ajuns să aveţi nevoie de lapte, nu de hrană tare”. (Evrei 5:12)

Ar trebui să fiţi deja maeştri după atâta timp, pentru că aveţi în urma voastră mii de vieţi şi morţi din vechi timpuri.

Însă cum v-aţi îndepărtat de Misterele Sexului, aveţi nevoie să vă întoarceţi, să fiţi învăţaţi despre primele noţiuni ale cuvântului lui Dumnezeu. Aceste prime noţiuni ale cuvântului divin sunt cuprinse în phalus şi în uter, care sunt greu de tâlcuit, deoarece sunteţi slabi pentru a auzi.

Toate aceste Mistere ale Sexului sunt cuprinse în înţelepciunea lui Melchisedec.

Nu trebuie să uitaţi, fraţi spirituali din Columbia, că Divinul Salvator al lumii, Cristos, a fost făcut Sacerdot pentru veşnicie în ordinul lui Melchisedec.

Toată înţelepciunea Cristosului este cuprinsă în misterele lui Melchisedec. Toată înţelepciunea lui Melchisedec se află închisă în Misterele Sexului, însă cum voi v-aţi îndepărtat de Misterele Sexului, aveţi nevoie acum să fiţi din nou învăţaţi care sunt primele noţiuni ale cuvântului lui Dumnezeu.

Dacă voi studiaţi Geneza, veţi putea înţelege că omul a ieşit din Eden pe poarta sexului şi că doar prin această poartă vă veţi putea întoarce să intraţi în Eden.

Pe unde s-a ieşit trebuie să se intre din nou. Nimeni nu poate trece de zidurile Edenului.

Voi aţi vrut să săriţi zidurile Paradisului şi aţi eşuat.

Voi aţi crezut că folosind Rojismul, Cherenzismul sau Mediumismul spiritist drept scară pentru a sări zidurile Edenului, veţi putea păcăli porţile sexului şi aţi eşuat în inutila voastră încăpăţânare, pentru că Edenul este însuşi sexul.

Nu uitaţi, fraţilor, că fiecare din cele şapte corpuri ale voastre trebuie să se

convertească în chipul şi asemănarea Divinului Rabin din Galileea. Nu uitaţi că fiecare din cele şapte corpuri ale voastre are Şarpele său sacru. Cristificarea se realizează urcând cele şapte trepte arzătoare.

Cristificarea se realizează prin intermediul celor Şapte Grade de Putere ale Focului. Focul Sacru se trezeşte cu magia sexuală.

Perseveraţi în rugăciune; perseveraţi în împărţirea pâinii şi a vinului. Retrageţi-vă din idolatriile şi ereziile voastre; păşiţi pe calea sfinţeniei şi faceţi primele opere bune pentru ca să urcaţi la Tatăl şi să primiţi Spiritul Sfânt, aşa cum eu l-am primit. Fiţi perfecţi precum Tatăl vostru, care este în ceruri.

FIŢI PURI, PURI, PURI...

Abandonaţi aceste şcoli ale Rojismului, ale Teozofismului, ale oribilului Spiritism şi ale tenebrosului Mediumism şi întoarceţi-vă la vechea cale a martirilor...

Întoarceţi-vă la sfânta doctrină a gnosticilor.

Vă trimit ceea ce niciodată nu a fost publicat... Vă încredinţez doctrina secretă a Domnului Nostru Iisus Cristos.

Eu nu vreau adepţi, nici continuatori, ci doar imitatori ai exemplului meu. Nu vă preocupaţi atât de mult pentru persoana mea, persoana mea nu valorează nimic, opera este totul.

PACEA SĂ FIE CU VOI.

Samael Aun Weor

SUMMUM SUPREMUM SANCTUARIUM DIN SIERRA NEVADA DE SANTA MARTA, 15 Februarie 1953.

□ CELE ŞAPTE CUVINTE □

Când iniţiatul a făcut să ajungă Kundalini corpului astral până în inimă, atunci trece prin simbolica Moarte şi Înviere a Domnului Nostru Iisus Cristos.

În Lumile Interne, Iniţiatul trăieşte atunci toată drama Golgotei în corp astral.

Iuda al său îl asasinează, iar un fiu al lui Iuda înfinge în inima Iniţiatului lancea cu care Longinus rănise coasta Domnului. Atunci i se dau Iniţiatului cele Şapte Cuvinte teribile ale Calvarului, care îi dau putere Maestrului asupra celor şapte mari planuri cosmice. Aceste Şapte Cuvinte se află scrise cu caractere de foc pe cele şapte coloane ale Templului teribil de divin al Înţelepciunii.

Toată această dramă a Calvarului trebuie să o trăim înăuntrul planului astral, cu al Treilea Grad de Putere al Focului.

Cele Şapte Cuvinte corespund celor Şapte Grade de Putere ale Focului şi celor Şapte Limbi de Foc arzătoare ale Dragonului Înţelepciunii.

Când al Treilea Grad de Putere al Focului ajunge până în inimă, acesta străluceşte precum un soare de o extraordinară frumuseţe.

Al Treilea Grad de Putere al Focului cristifică total corpul astral şi deschide

total chackrele corpului astral.

La persoanele obişnuite, chackrele sunt doar simţuri ale sufletului animal, intim relaţionate cu funcţiile psihicobiologice ale organismului uman, deoarece tattvele intră în glandele noastre endocrine pentru a se converti în hormoni.

Iar chackrele astrale sunt poarta de intrare pentru tattve.

Dar când al Treilea Grad de Putere al Focului cristifică corpul astral, atunci chackrele se convertesc în cele şapte biserici despre care ne vorbeşte Apocalipsa.

Spuneam în opera noastră intitulată *„Revoluţia lui Bel”*, că cele şapte biserici se află ridicate în sufletul spirit sau corpul Conştiinţei, şi aceasta aşa este; dar al Treilea Grad de Putere al Focului deschide chackrele astrale, şi atunci acestea se convertesc în însăşi cele şapte biserici. Înainte erau pur şi simplu simţuri ale sufletului animal.

Acela care se preocupă doar de dezvoltarea chackrelor fără să lucreze pentru Cristificarea sa, se converteşte în Mag Negru.

Zeul Agni, Zeu al Focului, restaurează puterile ignice ale fiecărui corp prin intermediul fiecăreia dintre cele Şapte Mari Iniţieri de Mistere Majore.

Văzut prin intermediul clarviziunii, Zeul Agni pare un copil nou-născut şi este o Maiestate teribilă a Universului.

Cu evenimentul Golgotei în corpul nostru astral, acest corp devine un Nazarinean viu, plin de putere şi glorie.

De aceea spunem în ritualul nostru: *„Cred în Fiul, Chrestosul Cosmic, puternica mediere astrală, care leagă personalitatea noastră fizică de imanenţa supremă a Tatălui Solar”.*

În a Treia Iniţiere a Misterelor Majore, corpul astral trece prin simbolica Moarte şi Înviere a Divinului Rabin din Galileea.

Şi prin intermediul clarviziunii vedem atunci pe Fiul Omului, pe Cristosul nostru pe crucea sa şi în Sfântul său Mormânt de sticlă înainte de Înviere.

Iniţiatul este apoi admis de către o putere siderală, iar Magii Negri, plini de mânie, îl atacă neîncetat pe Iniţiat. Îl fac atunci pe Iniţiat omnipotent.

Numele ocult al corpului astral este **Zaphnath-Paaneah**.

Numele corpului astral constă din două nume compuse.

Primul este **Zaphnath**; această mantră corespunde astralului nostru inferior. Iar al doilea cuvânt, **Paaneah**, este Fiul, Chrestosul nostru Cosmic, care leagă personalitatea noastră fizică de imanenţa supremă a Tatălui Solar**.**

Discipolii noştri trebuie să dobândească puterea de a ieşi în corp astral. Această putere se obţine vocalizând zilnic timp de o oră mantra sacră „**EGIPTO”**. Vocala „E”, face să vibreze glanda tiroidă şi îi conferă omului puterea auzului ocult. „G”-ul trezeşte chackra ficatului, iar când această chackră a ajuns la dezvoltarea ei deplină, omul poate intra şi ieşi din corpul lui de fiecare dată când doreşte. Vocala „I”, combinată cu litera „P”, dezvoltă

în om clarviziunea şi puterea de a ieşi în corpul lui astral prin fereastra lui Brahma, care este glanda pineală. Litera „T” impactează vocala „O”, în mod intim relaţionată cu chackra inimii, şi astfel omul poate dobândi puterea de a se desprinde de acest plex şi a ieşi în corp astral.

Pronunţarea corectă a mantrei este următoarea:

EEEEEEEHHHHHHHIIIIIIIPPPPPPPTOOOOOOO.

Cei care încă nu au putut să iasă în corp astral cu cheile noastre este pentru că încă nu au această putere şi atunci trebuie să o dobândească vocalizând, în primul rând, zilnic, timp de o oră, mantra EGIPTO. Această mantră dezvoltă în totalitate chackrele care sunt în relaţie cu dedublarea corpului astral, şi astfel discipolul dobândeşte puterea de a intra şi ieşi din corpul fizic după voinţă. O dată obţinută puterea dedublării astrale, discipolul va putea să iasă şi să intre in corpul fizic după voinţă.

Mantra egipteană care se întrebuinţează pentru a ieşi în corp astral este următoarea: „FARAON”. Această mantră se vocalizează în timpul acelor momente de tranziţie între veghe şi somn, având mintea concentrată la piramidele din Egipt.

Pronunţarea corectă a acestei mantre este următoarea:

FFFAAAAAAAARRRRRAAAAAAOOOOONNNNNNN.

Această mantră este pentru a ieşi în astral şi, cum am spus deja, se pronunţă în timpul stărilor de tranziţie dintre veghe şi somn, concentrând mintea la piramidele din Egipt; dar discipolii care nu au puterea de a ieşi în corp astral trebuie să o dobândească mai întâi vocalizând timp de o oră zilnic, cum am spus deja, mantra „EGIPTO”.

Cu a Treia Iniţiere a Misterelor Majore se consumă în noi Moartea, Înmormântarea şi Învierea Chrestosului nostru.

Şi în cea de a treia zi se ridică din mormântul său de cristal (Sfântul Mormânt), mediatorul nostru, corpul nostru astral sau Chrestos Cosmic.

Învierea şi sărbătoarea solemnă sunt primite mai târziu, În Lumile Superioare ale Conştiinţei.

Maestrul Intern asistă la sărbătoarea sa solemnă fără nici un fel de vehicule materiale: *„Moartea a fost înghiţită de biruinţă. Unde îţi este, moarte, boldul tău? Unde îţi este moarte, biruinţa ta?”*

Mantra „EPHRAIM” are puterea de a dezvolta toate chackrele şi puterile Chrestosului nostru Cosmic.

Această mantră se pronunţă astfel:

EEEEEPPPPPHHHHRRRRAAAAAIIIIIIIIMMMMMM.

Cu această puternică mantră egipteană, intră în activitate toate puterile oculte ale corpului astral.

Vocala „H” se pronunţă precum un suspin adânc, iar litera „P” îi dă forţă acestei vocale, ca atunci când cineva ar sufla aerul.

Un sacerdot catolic l-a întrebat pe un mag aztec: Cum îl chemi tu pe

Dumnezeu? Iar magul aztec i-a răspuns suspinând adânc; acest suspin a fost vocala „H”, iar cuvântul suflare ar trebui să conţină vocala „H”.

„H”-ul este vocală, deşi gramaticienii nu spun aceasta;

„H”-ul este suflul vieţii, suflul de foc, iar combinată cu litera „P”, aşa, „PH”, dă impresia că am lovi cu buzele suflul vieţii.

Aşadar, în această mantră se închid puteri teribile.

Vocala „E” dezvoltă chackra tiroidei şi puterile minţii.

„PH”-ul duce suflul de foc la toate chackrele corpului astral pentru a le trezi. Mantra „RA” face să vibreze toate chackrele corpului astral al omului.

Vocala „I” trezeşte chackrele capului, iar combinată cu vocala „M”, astfel: „IM”, dobândeşte o putere teribilă care se răspândeşte la toate chackrele astrale, animându-le şi aprinzându-le.

Vocala „M” se pronunţă ca un sunet care se simte în gură, dar cum buzele sunt închise trebuie să iasă pe nas.

Această vocală „M” deţine puteri teribile.

Tot secretul Învierii Chrestosului nostru rezidă în cupa de argint a lui Veniamin.

Naasenii utilizau ca şi simbol sacru un potir: *„În el luau semenul lui Veniamin. Spuneau că acest semen era compus din vin şi apă”.*

Veniamin este un simbol care reprezintă însăşi fondul vehiculului nostru astral; acesta este, în mod real, Chrestosul nostru, cel care trebuie să treacă prin simbolica Moarte a Domnului Nostru Iisus Cristos. Potirul de argint găsit în desaga lui Veniamin este Sfântul nostru Graal. Potirul nostru divin umplut cu energia seminală, cu vinul de lumină sau sângele mântuitor. Bând din potirul lui Veniamin obţinem Învierea Chrestosului nostru.

Făcând un examen riguros cu privire la Învierea Chrestosului nostru sau mediatorul astral, putem vedea prin intermediul clarviziunii un fond esenţial, un principiu animic, un principiu independent, un astral superior, reprezentat de Veniamin, iubitul frate al lui Iosif, fiul lui Iacov.

Acest astral divin rămâne timp de trei zile în mormântul său de cristal sau Sfântul Mormânt, şi în cea de-a treia zi se uneşte sau fuzionează cu Intimul şi se ridică din mormântul său. Toate acestea reprezintă procesul iniţiatic al celei de-a Treia Iniţieri a Misterelor Majore.

În legenda lui Iosif, fiul lui Iacov, este cuprins procesul iniţiatic al Chrestosului nostru.

Iosif reprezintă corpul astral al omului, iar Veniamin îl reprezintă pe acest astral superior, pe acest Chrestos Divin, închis înăuntrul corpului astral al omului, precum potirul de argint în desaga lui Veniamin. Acest sac este corpul astral propriu-zis, iar astralul divin al lui Veniamin este Chrestosul nostru, este însuşi Veniamin, este astralul superior.

Şi prin medierea acestui astral divin sau superior, ne întoarcem la Tatăl nostru. Iosif l-a revăzut pe tatăl său, Iacov, prin intermediul lui Veniamin.

Dacă observăm spicul de grâu vedem cum creşte milimetru cu milimetru sub puternicele raze de soare, până dă bobul; odată încolţită sămânţa, restul moare.

Înăuntrul propriului sac al lui Veniamin, adică înăuntrul corpului nostru astral se află potirul energiei noastre sexuale, cu a cărei putere se formează un fel de astral independent şi superior, care se uneşte cu Intimul la Înviere, după trei zile.

Acest nou astral vine să fie întocmai Chrestosul nostru, cel care abandonează sacul lui Veniamin şi scapă din „sacul" astral în care s-a format, în acelaşi mod în care fluturele scapă din crisalida sa, iar noul astral exclamă: *„Stă scris: eu voi sălăşlui între coastele tale".*

Viaţa se alimentează cu moarte, iar moartea lucrează pentru viaţă; vechile noastre pasiuni mor pentru ca să se ivească viaţa.

Acest nou astral este o pleromă inefabilă, este o aromă plină de perfecţiuni, este summum-ul înţelepciunii.

Teozofii, rozacrucienii şi spiritiştii vorbesc mult de corpul astral şi cred că îl cunosc de minune.

Dar care dintre ei a vorbit măcar o dată în viaţă despre al Treilea Şarpe de Foc şi despre ultrabiologia şi ultrafiziologia astralului superior?

Care dintre ei ştia că înăuntrul corpului astral se formează un alt corp astral superior? Ştiu cumva, acei fraţi, în ce mod urcă cel de-al Treilea Şarpe al nostru prin extrem de fina măduvă a Veniaminului nostru sau a astralului superior?

Eu îndrăznesc să afirm că toate cărţile care au fost scrise în lume despre Teozofism, Rozacrucianism, Spiritism, etc., sunt deja complet învechite pentru Noua Eră a Vărsătorului şi, prin urmare, trebuie să fie revizuite pentru a extrage din ele doar esenţialul.

Eu, Samael Aun Weor, îi încredinţez aici umanităţii autenticul mesaj pe care Loja Albă îl trimite umanităţii pentru Noua Eră a Vărsătorului.

Dumnezeu le-a trimis oamenilor înţelepciunea Şarpelui.

Ce vor mai mult? Această ştiinţă nu este a mea; această ştiinţă este a lui Dumnezeu; persoana mea nu valorează nimic, opera este totul, eu nu sunt decât un emisar.

Astralul superior nu îl deţine toată lumea, acest astral trebuie să îl zămislim; şi acest astral ia naştere practicând intens magia sexuală cu femeia; aceasta este ceea ce se numeşte formarea Cristului în noi. De aceea noi, gnosticii, afirmăm că există două forme de naştere: *„Cea de carne, rezultată din coit, şi alta distinctă pentru care acesta nu era necesar".* Din primul tip de naştere, adică din coitul fornicatorilor, provin oameni condamnaţi la moarte, iar din cea de-a doua formă de naştere, adică din magia sexuală sau concepţia Spiritului Sfânt, survin îngeri, iese Chrestosul nostru, iese corpul nostru astral sau Cristosul mediator.

Astfel, calea vieţii de familie trăită cu înţelepciune şi iubire ne conduce până

la fericirea inefabilă a Nirvanei.

Femeia este calea, femeia este poarta.

După Învierea Chrestosului nostru, Iniţiatul trebuie să coboare în lumile scufundate ale duşmanului secret.

Se spune că după Înviere, Cristos a trebuit să coboare în infernuri pentru a scoate de acolo sufletele primilor noştri taţi: Avraam, Iacov, etc. Acesta este un simbol viu a ceea ce trebuie să trăiască Iniţiatul după Învierea sa.

Este lamentabil faptul că Biblia luterană a înlăturat din textul original aceste pasaje biblice şi nu există îndoială că aceasta se datorează însăşi ignoranţei sectelor protestante.

Deşi protestanţii asigură că Luther a făcut traducerea sa din autenticul original grec, aceasta nu este aşa, pentru că Martin Luther nu ştia greacă.

Textele greceşti originale ale Sfintelor Scripturi le avem în ziua de azi doar noi, gnosticii, înăuntrul Sfintei Biserici Gnostice. Biblia este cartea sacră a gnosticilor, şi doar noi gnosticii o putem înţelege.

Biblia luterană se bazează pe lucrările Sfântului Ieronimus, care sunt în mod intenţionat eronate, deoarece Sfântul Ieronimus, în acord cu ordinele primite de la Papa Damas, a trebuit să canalizeze lucrurile în acord cu interesele Catolicismului roman. Sfântul Ieronimus a fost adevăratul autor al Vulgatei latine.

Aşadar, înainte de Înălţare, Cristos s-a arătat discipolilor săi de mai multe ori. Când s-a arătat mironosiţelor, Cristos le-a spus: *„Nu mă atinge; căci încă nu M-am suit la Tatăl Meu, ci mergi la fraţii Mei şi le spune: Mă sui la Tatăl Meu şi Tatăl vostru, la Dumnezeul Meu şi Dumnezeul vostru”.* (Ioan 20:17)

Aşadar, înainte de Înălţare, Iniţiatul trebuie să coboare în lumile scufundate pentru a distruge acolo cele mai intime rădăcini ale răului.

Şi atunci, Iniţiatul pătrunde în regiuni cu adevărat infernale, imposibil de descris în cuvinte.

Mai târziu, vine Înălţarea, la exact patruzeci de zile de la Învierea Chrestosului nostru.

Dar ar fi dificil să aducem amintirea din Lumile Superioare ale Conştiinţei în lumea fizică fără intervenţia astralului nostru. Astralul este mediatorul nostru, şi cum am spus deja, este intim relaţionat cu glandele noastre endocrine şi cu sistemul nostru nervos mare simpatic.

Fiecare din simţurile corpului astral se află intim relaţionate cu glandele endocrine, şi de aceea este de o urgenţă indispensabilă a smulge din rădăcini corpul astral din lumile scufundate şi a-l stabili în planul Zeilor, pentru că el este instrumentul pe care noi îl posedăm pentru a uni personalitatea noastră terestră cu omul celest.

Doar aşa ne explicăm în ce formă şi în ce fel se iveşte Iluminarea Spiritului Sfânt după Înălţare. Să vedem aceste versete biblice:

„Ci veţi lua putere, venind Duhul Sfânt peste voi, şi Îmi veţi fi Mie martori în Ierusalim şi în toată Iudeea şi în Samaria şi până la marginea pământului”.

„Şi acestea zicând, pe când ei priveau, S-a înălţat şi un nor L-a luat de la ochii lor”. (Fapte 1:8,9)

În cea de A Doua Iniţiere ale Misterelor Majore suntem botezaţi cu apă, iar în cea de A Treia Iniţiere a Misterelor Majore suntem botezaţi cu focul Duhului Sfânt. Ioan ne-a botezat cu apă, Cristosul ne botează cu foc.

„Că Ioan a botezat cu apă, însă voi veţi fi botezaţi cu Duhul Sfânt nu mult după aceste zile”. (Fapte 1:5)

În timpul acestor patruzeci de zile care preced Înălţării, Iniţiatului i se interzice orice contact sexual, deoarece trebuie să-şi menţină aura total luminoasă şi senină, liberă de orice undă pasională.

Doar după patruzeci de zile, Iniţiatul poate să continue să practice ritul său de magie sexuală, însă pe timpul acestor patruzeci de zile precedente Înălţării, Iniţiatul trebuie să transmute energia sa sexuală cu ajutorul minţii. În timpul acestor patruzeci de zile precedente Înălţării corpului nostru astral, ne revine să coborâm inevitabil în Abis, pentru a tăia acolo în mod definitiv orice relaţie, orice rădăcină, orice fir cu creaturile răului.

Acolo ne întâlnim vechii „camarazi” ai răului şi atunci ei îşi bat joc de noi şi ne atacă neîncetat. Acolo trebuie să trăim, sau mai bine aş spune, să retrăim toate acele scene tenebroase ale trecutului, şi astfel tăiem rădăcinile ce unesc arborele vieţii noastre cu Abisurile răului. Acum va înţelege Iniţiatul de ce trebuie să se abţină Maestrul de la ritul său sexual cu femeia în timpul acestor patruzeci de zile. Devine necesar ca aura să fie strălucitoare şi luminoasă, pentru a se apăra de puterile răului şi pentru a uşura Ierarhiilor munca grea de a dezrădăcina vehiculul nostru astral din putreziciunea răului.

Această muncă este foarte grea pentru Ierarhii.

Acum va înţelege devotul Drumului semnificaţia ezoterică a Postului Mare. Autenticul Post Mare nu este înainte de Conştiinţa Maestrului, ci după Conştiinţa sa. Însă, Biserica Catolică şi alte secte neocatolice, protestante, adventiste, etc., au pierdut deja tradiţia tuturor acestora.

Produce durere să vezi cum fiinţele umane sunt profund înrădăcinate în Abisul răului. În aceste lumi scufundate se ivesc înaintea Iniţiatului scene dureroase din trecut pe care trebuie să le retrăiască în Abis pentru a rupe orice legătură cu Tenebrele. Este despărţirea de tenebre pe care o face Iniţiatul.

În timpul acestui Sfânt Post Mare, Iniţiatul, nefiind un demon, este înconjurat de demoni. De aceea, atunci când Maria Magdalena, după ce a exclamat: *„Rabboni, Rabboni!”*, a vrut să-l atingă pe Maestru, Cristos i-a spus: *„Nu mă atinge, căci încă nu M-am suit la Tatăl Meu, ci mergi la fraţii Mei şi le spune: Mă sui la Tatăl Meu şi Tatăl vostru, la Dumnezeul Meu şi Dumnezeul vostru”.* (Ioan 20:17)

Aşadar, Cristos i-a spus Mariei Magdalena: *„Nu mă atinge”*, deoarece corpul astral al Maestrului era înconjurat de demoni.

Maria Magdalena îl iubea din adâncul inimii pe Divinul Rabin din Galileea şi când ea, în picioare fiind, rezemată de un zid, a auzit cuvântul teribil *„Tibo!*

Tibo! Tibo!”, care îl condamna pe Cristos la evenimentul Golgotei, s-a umplut de teroare inexprimabilă.

Misiunea Cristosului este într-adevăr înspăimântătoare.

Domnul a dus pe umerii săi toată povara unei cruci foarte grele.

Forţa cristică este cea care ne mântuieşte; sângele Mielului este cel care ne salvează de Abisul răului. Doctrina Învierii morţilor este doctrina Cristosului.

În timpul Postului Mare, Iniţiatul rupe pentru totdeauna acele parâme care leagă barca vieţii sale de portul „Aedon” (mâhnire).

În această carte am vorbit exclusiv despre Învierea şi Înălţarea corpului nostru astral sau Chrestos mediator; este doctrina Nazarineanului.

În *„Revoluţia lui Bel”* vorbim de Învierea Conştiinţei noastre divine (Înalta Iniţiere) şi vorbim, de asemenea, în această carte de acea Înălţare transcendentală, pe care o realizează Nirvanicul fără reziduuri când fuzionează cu Glorian-ul său.

Dar acum, în acest capitol, ne rezumăm doar la Moartea, Învierea şi Înălţarea corpului nostru astral sau Chrestos mediator.

Tot acest proces iniţiatic al corpului astral se află închis în mod înţelept în povestirea lui Iosif, fiul lui Iacov.

Iosif reprezintă corpul astral al omului, iar Iacov îl reprezintă pe Tatăl care este în ceruri, pe Tatăl astru.

Iosif este vândut de însuşi fraţii săi. Toţi vechii noştri camarazi ne trădează, ne vând, când noi reuşim să păşim pe cărarea stâncoasă care conduce la Nirvana.

Iosif se converteşte în sclav al unui eunuc, iar Cristos spune: *„Sunt unii care s-au făcut eunuci din iubire pentru Împărăţia Cerurilor”.*

Când Iosif se hotărăşte să urmeze cărarea castităţii este tentat de către femeie şi cade în temniţa amărăciunilor, calomniat şi defăimat, însă fidel votului său de castitate.

Iar în temniţa durerii nu avem consolare mai mare ca pâinea şi vinul transsubstanţierii. Cristos este paharnicul şi brutarul.

Acolo numai paharnicul şi brutarul care suferă pentru noi, adică substanţa noastră cristică mântuitoare, care ne mântuieşte şi ne scoate din temniţa durerii şi a amărăciunii până la a ne duce la picioarele faraonului nostru intern, sacrul nostru Intim, Regele nostru, care ne face domni şi stăpâni pe întreg pământul Egiptului.

Şi aşa ajungem la Înalta Iniţiere şi ne pregătim pentru Învierea Chrestosului nostru mediator. Cei doisprezece fii ai lui Iacov, adică Zodiacul (cele doisprezece constelaţii zodiacale), ne tot înconjoară şi ne transformă, până când, la sfârşit, îl găsim pe Veniamin al nostru, prin intermediul căruia înviem şi din nou îl îmbrăţişăm pe Tatăl nostru sideral.

Deja am explicat în operele noastre trecute că Intimul fiecărui om este o flacără desprinsă din Conştiinţa unui Geniu Sideral, cel care este Tatăl nostru

care este în ceruri, Tatăl Intimului nostru, Iacovul nostru.

Visul faraonului este de asemenea extrem de simbolic.

Cei şapte ani de abundenţă şi cei şapte ani de foamete simbolizează cele şapte trepte de putere ale Focului, cele şapte Iniţieri ale Misterelor Majore şi amărăciunile fiecăreia dintre cele Şapte Mari Iniţieri ale Misterelor Majore, durerile fiecăruia dintre cele Şapte Portaluri.

Potirul de argint al lui Veniamin este semenul, prin intermediul căruia corpul nostru astral reînvie dintre morţi.

Soţia lui Iosif, Asenath, este Mintea Cristos a Arhatului, este frumoasa Elena, căruia i-a cântat Homer în *„Iliada”* sa, ea este fiica sacerdotului din On, Intimul nostru, Fiinţa noastră Reală.

Fiii lui Iosif sunt Manase şi Efraim. Manase este o mantră tenebroasă înăuntrul căreia sunt închise toate acele forţe ale răului care ne-au îndepărtat de casa Tatălui nostru şi care ne-au scos din Eden.

Efraim este acea mantră puternică care ne face rodnici în ţinutul întristării, pentru că trezeşte toate puterile corpului nostru astral şi pentru că în ea sunt cuprinse toate forţele divine care ne permit să ne întoarcem în Eden.

Iosif al nostru, adică corpul astral, trebuie să se elibereze total de temniţa coruperii, pentru ca să poată lumina deasupra capului său, steaua strălucitoare a lui Iacov.

Când corpul astral se eliberează din Abis, se întoarce la steaua Tatălui său, care i-a surâs întotdeauna; adică corpul astral al Iniţiatului intră în aura stelară a Tatălui său.

„Veniamin, lup răpitor, dimineaţa va mânca vânat şi pradă va împărţi seara”. (Geneza 49:27)

Veniamin-ul nostru ne răpeşte din Abisul răului dimineaţa ca şi pradă a luminii, iar seara împarte prada, când dezrădăcinează corpul nostru astral din Abisul răului.

„Iosif, ramură de pom roditor (corpul astral)*, ramură de pom roditor lângă izvor, ramurile lui se revarsă peste ziduri”.*

„Îl vor amărî şi îl vor duşmăni; înspre el arunca-vor săgeţi şi îl vor sili la luptă”.

„Dar arcul lui va rămâne tare şi muşchii braţului lui întăriţi, mulţumită Dumnezeului celui puternic al lui Iacov” (de aici păstorul şi piatra lui Israel)

„De la Dumnezeul tatălui tău (steaua Tată a Intimului)*, şi El te va ajuta; şi de la cel Atotputernic – El te va binecuvânta; de la El să vină binecuvântările, de sus din ceruri, şi binecuvântările adâncului de jos, binecuvântările sânilor şi ale pântecelui”.*

„Binecuvântările tatălui tău întrec binecuvântările munţilor celor din veac şi frumuseţea dealurilor celor veşnice.

Aceste binecuvântări să fie pe capul lui Iosif, pe creştetul celui mai ales între fraţii lui”. (Veniaminul nostru care ne răpeşte pentru Dumnezeu şi pentru

Tatăl). (Geneza 49:22-26)

Nu vreau să asigur că patriarhul Iosif din Egipt nu a existat; ceea ce doresc este să asigur că în viaţa fiecărui Iniţiat este cuprinsă drama Iniţierii.

Nici nu vreau să neg cei şapte ani de abundenţă şi de foamete din Egipt potrivit visului faraonului pe care l-a interpretat Iosif. Nu există îndoială că aceasta s-a întâmplat; dar înăuntrul a toate este cuprinsă drama iniţiatică a unui Iniţiat.

Cei doisprezece fii ai lui Iacov sunt doar cele douăsprezece constelaţii zodiacale înăuntrul cărora am venit evoluând şi involuând.

Aşadar, în orice povestire străveche sunt cuprinse mari adevăruri cosmice.

Viaţa fiecărui Iniţiat este relaţionată cu figuri pur simbolice şi doar între Iniţiaţi ne putem înţelege aşa cum se cuvine.

Iniţierea este aceeaşi viaţă, şi de aceea viaţa unui Iniţiat este însăşi drama Iniţierii.

Să vedem următoarele versete: *„Aşadar, Iosif a fost dus în Egipt, iar Putifar, eunucul lui Faraon şi mare cămăraş, bărbat egiptean, l-a cumpărat din mâna Ismaeliţilor care-l duseseră acolo”.* (Geneza 39:1)

„Aşa fiind, femeia stăpânului său şi-a pus ochii pe Iosif şi i-a zis: «Culcă-te cu mine!».”

„Iar el n-a voit, ci a zis către femeia stăpânului său: «De când sunt aici, stăpânul meu nu poartă grijă de nimic în casa sa, ci toate câte are le-a dat pe mâna mea”. (Geneza 39:7-8)

Cu aceste versete vedem demonstrat faptul că este vorba de o povestire pur alegorică, deoarece este complet imposibil ca un eunuc, ca un castrat, să poată avea femeie.

De aceea pentru a putea înţelege Biblia trebuie să fii gnostic, deoarece Biblia este o carte extrem de simbolică, iar dacă intenţionăm să o citim în stilul protestant, aşa cum cineva citeşte coloanele dintr-un ziar, cădem în absurdităţile cele mai teribile.

Întreaga istorie a lui Iosif este un cufăr sacru înăuntrul căruia este ascunsă aceeaşi dramă a Calvarului.

Pentru a putea înţelege simbolica povestire a patriarhului Iosif trebuie să fii Iniţiat.

Capitolul trei al Genezei ne învaţă în ce fel a ieşit omul din Eden. Dar capitolele care tratează despre istoria lui Iosif se află înăuntrul Genezei însăşi, şi ne explică în ce fel a ieşit omul din casa Tatălui său şi în ce fel se întoarce omul în braţele Tatălui său, la fericirea inefabilă a Edenului, la Paradisul de unde a ieşit.

Învierea Fiului Omului este posibilă numai bând din potirul de argint al lui Veniamin, adică, practicând intens magia sexuală cu femeia. Veniamin „ne răpeşte” pentru Dumnezeu şi pentru Tatăl.

Povestirea lui Iosif ascunde secretul pentru a ne reîntoarce în Eden, şi de

aceea această povestire se află înăuntrul Genezei însăşi.

Femeia îl tentează pe Iosif, iar Iosif învinge tentaţia: acest lucru ascunde cheia magiei sexuale. Cel care are urechi să audă şi cel care are înţelegere să înţeleagă, căci aici este înţelepciune.

În timpul acestui Post Mare precedent Înălţării Maestrului, verbul inefabil al marilor Iluminaţi răsună cu un ecou misterios înăuntrul unui templu închis.

Sunt patruzeci de zile de eforturi teribile pentru Sacrul Colegiu de Iniţiaţi.

Şi Maeştrii, cântând în limba sacră cântări misterioase înăuntrul templului închis, cu puterea verbului lor sacru, desprind vehiculul nostru astral din profundele rădăcini ale răului din Abis, în care se află înrădăcinat din vechi timpuri.

Şi atunci ne vine rândul să trăim, sau mai bine aş spune, să retrăim toate scenele tenebroase ale trecutului, ca şi cum ne-am lua „la revedere” de la Tenebre.

Este o lege a Naturii, aceea de a recapitula lucrurile trecute, înainte de a iniţia noile sale manifestări. Fătul uman recapitulează în matrice toate procesele trecute ale evoluţiei umane, înainte de naşterea sa.

Pământul fizic a recapitulat perioadele lunară, solară şi saturniană înainte de a iniţia Epoca Curcubeului.

Aşadar, Iniţiatul, după Învierea sa, trebuie să recapituleze tot trecutul său în Abis înainte de Înălţarea sa. Iniţiatul începe prin a-şi recapitula cele mai tenebroase scene ale trecutului său în sfere cu adevărat infernale, iar după aceea va urca puţin câte puţin spre sfere nu într-atât de teribile şi mai puţin barbare.

În Abis retrăim toate răutăţile înspăimântătoare ale vechilor noastre reîncarnări şi atunci ne dăm seama ce înseamnă Cristos pentru noi.

În mod real ar fi fost imposibil să se iasă din Abis fără ajutorul Divinului Salvator al lumii. Doctrina Învierii morţilor este doctrina lui Cristos.

Moarte sunt toate fiinţele umane, şi doar prin intermediul sângelui martirului Golgotei vor putea să învie toate fiinţele umane.

Când sufletul uman reînvie dintre morţii vii, devine înger, iar atunci i se deschid sufletului toate acele minuni şi puteri ale lumilor subtile. I se ridică toate vălurile şi se converteşte într-un Zeu al Universului.

Aceasta este doctrina pe care Cristos a predat-o în secret celor şaptezeci de discipoli ai săi. Divinul Rabin din Galileea se va reîncarna din nou în Era Vărsătorului. Eu, Aun Weor, sunt noul precursor al Maestrului. Eu, Aun Weor, Înfiinţez poporul lui Cristos pentru a-l încredinţa Cristului, iar poporul lui Dumnezeu se reuneşte în jurul meu şi eu îl voi încredinţa Cristosului său ca să domnească cu el în timpul Epocii Vărsătorului.

„Dar dacă se predică faptul că Cristos a fost înviat din morţi, cum pot spune unii dintre voi că nu există învierea morţilor?”

„Dacă nu există o înviere a morţilor, nici Cristos nu a înviat”.

„Dar dacă Cristos n-a fost înviat, atunci predicarea noastră este în zadar şi, de asemenea, şi credinţa voastră este în zadar”.

„Mai mult decât atât, noi suntem găsiţi ca depunând o mărturie falsă despre Dumnezeu, pentru că am depus mărturie că Dumnezeu L-a înviat pe Cristos – pe care, dacă este adevărat că morţii nu învie, nu L-a înviat”.

„Dacă morţii nu învie, nici Cristos n-a fost înviat, iar dacă Cristos n-a fost înviat, atunci credinţa voastră este zadarnică, iar voi sunteţi încă în păcatele voastre”.

„Atunci şi cei care au murit în Cristos sunt pierduţi”.

„Dacă numai pentru viaţa aceasta am sperat în Cristos, atunci suntem cei mai de plâns dintre oameni!”

„Dar Cristos a fost înviat din morţi – primul rod dintre cei care au murit”.

„Întrucât moartea a venit printr-un om, învierea moţilor a venit tot printr-un om”.

„Aşa cum în Adam toţi mor, la fel, în Cristos, toţi vor fi aduşi la viaţă”. (1 Corinteni 15:12-22)

Aşadar, doctrina lui Cristos este doctrina Învierii morţilor.

Noi, gnosticii, înţelegem prin „morţi”, morţii vii, adică umanitatea întreagă.

Şi numim morţi vii pe toate fiinţele umane, din următoarele motive:

1. Nu văd şi nici nu aud nimic din ceea ce se întâmplă în Lumile Interne.
2. Sunt supuşi bolilor şi morţii.
3. Nu ştiu să manevreze forţele universale.
4. Sunt supuşi durerii şi amărăciunii.
5. Nu au putere asupra Misterelor Vieţii şi Morţii, nici nu le cunosc.
6. Mor împotriva voinţei lor şi se nasc împotriva voinţei lor; şi nici nu ştiu cum se nasc şi nici cum mor.
7. Sunt locuitori ai Abisului.

Ei bine, noi, gnosticii, învăţăm că Învierea Morţilor este posibilă doar prin Iniţiere. Învierea morţilor este a sufletului şi nu a corpului fizic.

„Ceea ce spun, fraţilor, sunt următoarele: carnea şi sângele nu pot să moştenească Împărăţia lui Dumnezeu, şi nici ceea ce este muritor nu poate moşteni ceea ce este nemuritor”. (1 Corinteni 15:50)

„La fel este şi cu învierea morţilor – ceea ce este semănat e muritor şi ceea ce este înviat e nemuritor”.

„Este semănat într-o stare de dezonoare şi învie într-o stare de glorie. Este semănat într-o stare de slăbiciune şi învie într-o stare de putere”.

„Este semănat un trup fizic şi învie un trup spiritual. Există un trup fizic şi există un trup spiritual”.

„Aşa este şi scris: primul om, Adam, a devenit un suflet viu; ultimul Adam – un duh care dă viaţă”.

„Dar primul nu este cel spiritual, ci cel fizic; apoi cel spiritual”.

„Primul om a fost făcut din ţărâna pământului. Al doilea om, care este Domnul, este din cer”. (1 Corinteni 15:42-47)

Cu aceste versete este în totalitate dovedit faptul că Învierea este a sufletului şi nu a corpului.

Ar fi complet ridicol şi chiar de râs să gândim că oasele se vor uni cu oasele pentru a reînvia în final din marea trompetă, aşa cum cred protestanţii, catolicii, adventiştii, presbiterienii, etc. Cineva ar trebui să fie „nebun” pentru a accepta o astfel de nerozie.

Învierea morţilor se obţine doar prin intermediul înţelepciunii ascunse.

„Ci vorbim despre înţelepciunea secretă a lui Dumnezeu, care a fost ascunsă, dar pe care Dumnezeu a destinat-o înaintea veacurilor pentru gloria noastră”. (1 Co 2:7)

Un fiu al Învierii are următoarele puteri:

1. Are putere de a vedea şi auzi în toate Lumile Interne.
2. Are putere de a manevra Misterele Vieţii şi ale Morţii.
3. I se dă putere pentru a judeca morţii vii (întreaga umanitate).
4. Se naşte după voinţă şi se dezîncarnează după voinţă.
5. Are putere de a linişti furtuni sau a le dezlănţui după voinţă.
6. Puteri pentru a face să tremure pământul şi să scufunde continentele după voinţă.
7. Puteri asupra focului şi uraganelor, etc.

Sanat Kumara, Bătrânul Zilelor şi Domn al Lumii, a fost fondatorul Colegiului de Iniţiaţi al Marii Fraternităţi Universale Albe. Această mare fiinţă este unul din cele Patru Tronuri despre care ne vorbeşte Sfânta Biblie, şi trăieşte în Asia de multe milioane de ani cu acelaşi corp fizic, pe care el l-a adus pe Pământ din epoca Lemuriei; asupra lui, moartea nu a avut putere, nici nu va avea vreodată, pentru că este fiu al Învierii şi asupra nici unui fiu al Învierii moartea nu are putere.

Maestrul Morya, Maestru din Raza lui Marte, locuieşte în Himalaya la marginea unui drum; trăieşte într-o casă umilă, are nenumăraţi discipoli, iar corpul său actual are o vârstă de peste nouă sute de ani; nici asupra Maestrului Morya moartea nu a biruit, nici nu va birui, pentru că Maestrul Morya este fiu al Învierii morţilor şi asupra nici unui fiu al Învierii moartea nu are putere.

Moartea îi răzbeşte doar pe cei slabi, pe cei laşi, pe cei care vii fiind, sunt morţi, pe fiii Marii Prostituate, care n-au fost capabili, care n-au avut curajul de a termina cu fornicaţia lor dezgustătoare.

Maestrul Koot Hoomi este de asemenea foarte cunoscut în Occident şi aparţine Razei Înţelepciunii. Are de asemenea vârste indescifrabile şi îşi are sanctuarul pe culmile înzăpezite ale munţilor Himalaya. Acesta este alt fiu al Învierii; nici asupra lui moartea nu are putere, pentru că moartea are putere doar asupra proştilor, asupra fornicatorilor şi asupra adulterinilor.

Maestrul D.K. (Djwal Khul) este alt fiu al Învierii, alt Supraom care a ştiut să se folosească de energia sa sexuală.

Acest Maestru aparţine Razei lui Mercur; a ajutat-o pe Maestra H.P. Blavatsky, dictându-i mare parte din *„Doctrina Secretă”*.

Deţine acum acelaşi corp pe care îl avea în anul 1675 şi moartea nu l-a învins, pentru că este un fiu al Învierii.

Să vorbim acum de Pavel din Tars. În prezent, acest Maestru este încarnat şi este Maestrul Hilarion. Numitul Maestru este autorul operei intitulate „Lumina pe Drum”.

Maestrul Hilarion se desfăşoară în Raza Ştiinţei, este un Maestru al Razei lui Mercur.

Maestrul Serapis, Maestru al Razei lui Venus, este alt fiu al Învierii şi este de vârste incalculabile; dirijează Arta Mondială.

Maestrul Rakoczi, este acelaşi Conte de Saint-Germain, Roger Bacon şi Francis Bacon. Acest Maestru dirijează politica mondială. Actual trăieşte în Tibet şi deţine acelaşi corp fizic cu care el a fost cunoscut în timpul secolelor XVII, XVIII şi XIX la toate curţile din Europa. Asupra acestui Maestru au trecut secolele fără ca moartea să-l fi învins, pentru că este un fiu al Învierii. Acest Maestru aparţine Razei lui Jupiter.

Fiecare dintre aceşti Maeştri aparţine unei Raze determinate, deoarece există Şapte Raze de evoluţie cosmică:

1. Raza Lunară;
2. Raza Mercuriană;
3. Raza Venusiană;
4. Raza Solară;
5. Raza Marţiană;
6. Raza Jupiteriană;
7. Raza Saturniană.

Nu este adevărat acel lucru pe care îl spun teozofii, cum că în fiecare Iniţiere a Misterelor Majore, Iniţiatul intră în altă Rază cosmică.

Fiecare Maestru evoluează şi se desfăşoară în propria sa Rază, şi nu schimbă niciodată Raza.

În Lumile Interne fiecare din cele Şapte Raze are Templul său de Mistere.

Eu, Samael Aun Weor, Maestru al Razei lui Marte, dau mărturie de aceste lucruri, nu pentru că le-am citit în cărţi, cum fac teoreticienii, ci pentru că le-am trăit; sunt un fiu al Învierii şi dau mărturie de Învierea morţilor, pentru că eu, Aun Weor, am reînviat dintre morţii vii, iar datoria mea ca şi Iniţiator al Noii Ere Vărsător este să dau mărturie de doctrina sfântă a Divinului Rabin din Galileea, cu scopul ca această doctrină sfântă a Salvatorului lumii să se răspândească pe toată faţa Pământului, fără deosebire de rasă, sex, castă sau culoare.

Fiecare din aceste Raze are Şeful său:

1. Conducătorul Razei Lunare: GABRIEL.
2. Conducătorul Razei Mercuriene: RAPHAEL.
3. Conducătorul Razei Venusiene: URIEL.
4. Conducătorul Razei Solare: MICHAEL.
5. Conducătorul Razei Marţiene: SAMAEL.
6. Conducătorul Razei Jupiteriene: ZACHARIEL.
7. Conducătorul Razei Saturniene: ORIFIEL.

Acestea sunt cele Şapte Raze despre care au vorbit atât de mult teozofii şi cărora li s-au dedicat volume întregi fără să se dea niciodată explicaţia exactă şi concretă a acestora.

Teozofii au descris Razele într-o formă atât de confuză şi atât de vagă încât, în mod real, nu împlinesc năzuinţele intime ale sufletului. Teozofii trebuie să fie mai practici; în mod real, Învăţăturile Societăţii Teozofice nu servesc nimănui.

Sub influenţa acestor Raze evoluează milioane de fiinţe şi nenumărate Ierarhii.

Orice fiinţă umană poate să ştie cărei Raze aparţine doar numărând liniile transversale ale frunţii sale:

Cei care au o singură linie aparţin Razei Lunare.

Cei care au două linii aparţin Razei Mercuriene.

Cei care au trei linii aparţin Razei Venusiene.

Cei care au patru linii aparţin Razei Solare.

Cei care au cinci linii aparţin Razei Marţiene.

Cei care au şase linii aparţin Razei Jupiteriene.

Cei care au şapte linii aparţin Razei Saturniene.

[Să se consulte *„Curs Zodiacal”*, de acelaşi autor].

Toţi Maeştrii celor Şapte Raze suntem fii ai Învierii, noi toţi am trecut prin amărăciunile Calvarului; noi toţi am experimentat, în noi înşine, Înălţarea Domnului.

Nici un Maestru nu iese, niciodată, din Raza sa, fiecare Maestru lucrează doar în Raza sa. Conducătorul Razei noastre este Tatăl nostru care este în ceruri. Nici un Maestru nu-şi abandonează niciodată Tatăl care este în ceruri, de aceea este imposibil ca un Maestru să treacă de la o Rază la alta cum cred teozofii.

Eu, Aun Weor, sunt fiul Tatălui meu, Samael, şi chiar dacă în trecutul meu am evoluat sub regenţa diferitor planete, niciodată n-aş fi putut ieşi din Raza lui Samael, pentru că Aun Weor este o scânteie desprinsă din flacăra lui Samael; aşadar, din Samael am ieşit şi la Samael m-am întors, şi în toate existenţele mele am avut cinci linii pe frunte.

La Înălţarea Domnului, corpul nostru astral se eliberează de Abis şi se înalţă în aura luminoasă a Tatălui nostru care este în ceruri.

Când Maestrul Intern, îngenunchiat pe Sfântul Altar al celei de A Treia Iniţieri a Misterelor Majore, primeşte Iniţierea sa, atunci pe Altarul Sacru, ca şi cum ar coborî din albastrul infinit, apare strălucind Sanat Kumara, în numele căruia se primesc toate Iniţierile.

Este indescriptibilă prezenţa sublimă a acestui Bătrân al Zilelor. Părul său cărunt cade pe umerii săi şi pare să nu fi fost niciodată atins de foarfece. Barba lui albă şi înfăţişarea sa maiestoasă ne revelează descrierea lui Dumnezeu.

Sanat Kumara, cu corpul său semidezgolit şi cu bastonul său în mână, pare un Adamit.

Sanat Kumara este rezultatul purificărilor milenare.

A Treia Iniţiere a Misterelor Majore o primeşte Maestrul Intern în Lumile Superioare de Conştiinţă, şi asistă la Iniţierea sa fără vehicule materiale de nici un fel.

Această veche doctrină a Învierii iniţiatice au cunoscut-o toate sectele gnostice din vechile timpuri, toate societăţile iniţiatice ale trecutului: nazarineni, peraţi, pitagoreici, etc. Învierea s-a cultivat în Misterele din Egipt, Grecia, Roma, Babilonia, Siria, Persia, India, Mexic, Peru, Troia, Cartagina, etc., etc.

Învierea a fost doctrina esenienilor; Învierea a fost doctrina tuturor înţelepţilor trecutului; aceasta este înţelepciunea gnosticilor.

Isis trăieşte întotdeauna pentru a-l reînvia pe Osiris prin intermediul phalusului sacru.

Înţelepciunea sexului este fundamentul oricărei Şcoli autentice de Mistere. Acesta este Lingam-Yoni al Misterelor Greceşti.

Mântuirea rezidă în mod exclusiv în magia sexuală.

Prin intermediul magiei sexuale şi prin sfinţenia perfectă orice om se poate converti în Maestru al Misterelor Majore ale Marii Fraternităţi Universale Albe.

Procesul ştiinţific al Înălţării produce în corpul Iniţiatului un proces de transformare biologică ale cărei simptome se exprimă prin decădere sau slăbiciune organică, în special când se apropie ora asfinţitului.

Totuşi, aceasta nu reprezintă boala sau slăbiciunea organică propriu-zise, ci doar fenomene trecătoare rezultate din transformarea corpului astral, în timpul acestor patruzeci de zile ale Înălţării Domnului.

Este logic că orice transformare a corpului astral cauzează transformări similare în procesele catalitice celulare şi în mecanismul electrobiologic al glandelor noastre endocrine care, ca şi laboratoare minunate, transformă tattvele în distincte substanţe biochimice, ale căror diverse combinaţii vin să se concretizeze în cele din urmă în hormoni.

Corpul astral îşi are baza în ficat. Dacă examinăm cuvântul (sp. higado = ficat) vedem că are cele trei litere I, A, O.

Diorf spune într-unul din versurile sale: *„Să ştiţi că dintre toţi zeii cel mai elevat este IAO. Hades este iarna. Zeus începe în primăvară. Helios în vară.*

Iar în toamnă revine la activitate IAO, care lucrează în mod constant. IAO este JovisTatăl, este Jupiter, pe care evreii îl numesc pe nedrept Iavhe. IAO oferă vinul substanţial al vieţii, în timp ce Jupiter este un sclav al soarelui”
(Huiracocha, „Biserica Gnostică”, pag. 97, Ediţia a IV-a).

Este necesar să desprindem corpul astral din infernurile omului.

În camera ezoterică relaţionată cu semnul zodiacal al Fecioarei ni se arată că însăşi rădăcinile arborelui existenţei rezidă în pântece. O examinare de fond asupra intestinelor ne permite să întărim această afirmaţie. Să se observe analogia interesantă, existentă între rădăcinile arborilor şi rădăcinile arborelui propriei noastre vieţi. Aceste rădăcini sunt intestinele noastre atât de intim relaţionate cu semnul zodiacal al Fecioarei.

Aşa cum rădăcinile arborilor îşi extrag hrana din noroiul pământului pentru a o transforma în sevă nutritivă care se răspândeşte prin toate venele şi celulele arborelui, tot aşa rădăcinile noastre intestinale extrag în mod înţelept din alimente cele mai diverse principii vitale pentru a hrăni cu ele arborele minunat al propriei noastre biologii organice.

Aşa cum în locurile profunde ale rădăcinilor arborilor se găseşte noroiul pământului, tot aşa în locurile profunde ale părţii de jos a pântecului şi a ficatului nostru se găsesc infernurile omului sub formă de straturi, sfere sau lumi scufundate constituite de atomii inamicului secret.

În timpul acestor patruzeci de zile ale Înălţării Domnului, Ierarhiile creatoare trebuie să desprindă corpul nostru astral de aceste infernuri ale omului, unde retrăim şi recapitulăm toate scenele tenebroase ale trecutului nostru.

Această recapitulare începe după Învierea Chrestosului nostru.

Se iniţiază procesul de recapitulare începând cu sfera scufundată cea mai tenebroasă a Universului, care are culoarea sângelui şi în ale cărei oribile abisuri trăiesc toţi monştrii şi răutăţile lumii.

Şi mai apoi, recapitulând toate scenele noastre tenebroase, vom urca puţin câte puţin prin diferite straturi, regiuni sau planuri ale atomilor inamicului secret.

La nouăsprezece zile (19) după Învierea Chrestosului nostru, o anumită capă sau substanţă atomică a contrapărţii astrale a pântecelui nostru este smulsă de către Ierarhii.

Numita capă, asemănătoare pielii organismului nostru uman, este ca o poartă a infernurilor omului, formată de atomii inamicului secret.

Această poartă închisă ţine prizonier sufletul uman înăuntrul Abisurilor răului.

Îndepărtată această groasă capă atomică a contrapărţii astrale a pântecelui nostru, Maeştrii trebuie să vindece această zonă a pântecelui nostru.

În mod natural, toate aceste diverse transformări ale corpului nostru astral trebuie inevitabil să se repercuteze asupra intimei noastre biologii organice, dând naştere unor simptome de slăbiciune organică trecătoare şi manifestări sporadice de foame în corpul fizic al Maestrului.

Dacă descompunem numărul 19 astfel: 1+9 ne dă suma 10. Ei bine, tot

progresul devotului drumului se bazează pe numerele 1+2+3+4=10. Acum îşi vor explica discipolii mei de ce exact la 19 zile trebuie să fie scoasă din rădăcini poarta atomică care ţine corpul astral prizonier înăuntrul infernurilor omului.

Desigur, trebuie să explicăm discipolilor noştri că acel stadiu de prizonier, la care facem aluzie, se referă în mod unic la fondul vital al corpului nostru astral, adică la însăşi rădăcinile minunatului nostru vehicul astral, închise înăuntrul profundităților Abisului; aceste rădăcini sunt fondul scufundat al însăşi rădăcinilor arborelui nostru organic.

Acestea sunt infernurile omului de unde trebuie să fie desprins corpul nostru astral. Aşadar, pe numărul 10 se bazează tot progresului studentului. Pe numărul 10 se fundamentează Cei Zece Sefiroţi ai Kabalei. Aceşti Zece Sefiroţi sunt următorii:

1) KETHER, Înţelepciunea; Magul din primul arcan al Tarotului, a cărui hieroglifă primitivă este reprezentată printr-un bărbat.

2) CHOKMAH, Iubirea; Preoteasa Tarotului; Înţelepciunea ocultă; Sacerdotesa; a doua carte a Tarotului; Luna; hieroglifa primitivă este gura omului.

3) BINAH, Puterea; planeta Venus; a treia carte a Tarotului; Împărăteasa; simbolul primitiv este o mână cu gestul de a prinde.

Aceşti trei Sefiroţi sunt Coroana Sefirotică. Apoi cei şapte Sefiroţi inferiori vin în următoarea ordine:

4) CHESED, Jupiter; fiinţa Divină; Atman; hieroglifa primitivă: un sân; a patra carte a Tarotului; Mila; cartea Împăratului.

5) GEBURAH, Rigoarea; a cincea carte a Tarotului; Papa sau Hierofantul Tarotului; Marte războinicul.

6) TIPHERETH, Venus, Frumuseţea; Iubirea Spiritului Sfânt; corpul cauzal al omului; a şasea carte a Tarotului; Îndrăgostitul.

7) NETZAH, Justiţia Arcanului, a şaptea carte a Tarotului; Saturn; Victoria.

8) HOD, Mercur; carul Tarotului; cartea a opta şi Eternitatea a tot.

9) YESOD, Soarele; a noua carte a Tarotului; Eremitul, Absolutul.

10) MALKUT, Universul întreg, Maria sau Fecioara, Natura.

Aceşti 10 Sefiroţi trăiesc, evoluează şi progresează înăuntrul conştiinţei. Omul este însăşi Arborele Sefirotic.

Este foarte interesant că omul are 10 degete la mâini şi că decalogul este compus din 10 Porunci. Acum va înţelege devotul Drumului importanţa numărului 10. Acum vor înţelege discipolii mei de ce la 19 zile după Învierea Chrestosului nostru este scoasă din rădăcini, de către Maeştri, poarta atomică a infernurilor omului.

Când Pavel din Tars a scris Epistola sa către Filipeni încă nu ajunsese la Înviere. Să vedem următoarele versete care vor dovedi afirmaţia mea:

„Însă toate cele care pentru mine erau un câştig le consider ca o pierdere, datorită lui Cristos”.

„Mai mult decât atât, le consider pe toate o pierdere din cauza a ceea ce are o valoare deosebită: cunoaşterea lui Cristos Iisus, Domnul meu, datorită căruia am suferit pierderea tuturor lucrurilor şi datorită căruia le consider gunoaie – pentru a-L câştiga pe Cristos”.

„Şi pentru a fi găsit în El nu având o dreptate a mea, care vine din Lege, ci una care vine prin credinţa în Cristos: dreptate care vine de la Dumnezeu şi care se bazează pe credinţă”.

„Vreau să-l cunosc pe El, puterea învierii Lui, părtăşia suferinţelor Lui, devenind ca El în moartea Sa”.

„Şi, cumva, să pot ajunge la învierea din morţi”. (A Treia Iniţiere a Misterelor Majore)

„Nu că deja am şi obţinut aceasta sau că deja am atins desăvârşirea, ci urmăresc să pun stăpânire pe ea, pentru că şi Cristos Iisus a pus stăpânire pe mine”.

„Fraţilor, eu însumi nu consider că am atins aceasta, însă fac un singur lucru: uitând ce este în urmă, fac tot ce pot mai bine pentru a obţine ceea ce este înainte”.

„Alerg spre ţintă, pentru premiul chemării de sus al lui Dumnezeu, în Cristos Iisus”. (Filipeni 3:7-14)

Dar până azi, Pavel a dobândit deja Învierea, şi în prezent este încarnat din nou şi este Maestrul Hilarion, autor al operei intitulate: *„Lumina pe Drum”*.

Aceasta este vechea doctrină a primilor părinţi ai Bisericii Gnos-Catolice. Acestei doctrine au aparţinut Basilide, Saturnian din Antiohia, Simon Magul, Carpocrate, fondatorul a diferite mănăstiri din Spania, Marcion din Pont, Sfântul Toma, Valentin, Sfântul Augustin, Tertulian, Sfântul Ambrozie, Irineu, Hipolit, Epifanie, Clement din Alexandria, Marcu, Cerdon, Empedocle, Sfântul Ieronimus, etc. Aceasta este vechea doctrină a nazarinenilor, setienilor, peraţilor, valentinienilor, iustinienilor, etc. Aceasta este antica doctrină care s-a cunoscut în toate vechile Şcoli de Mistere şi pe care Cristos a predat-o în secret celor şaptezeci de discipoli ai săi.

Aceasta este Ştiinţa secretă pe care eu, Samael Aun Weor, o răspândesc în mod public, pentru a iniţia Era Vărsătorului.

Aceasta este doctrina secretă a Divinului Nostru Salvator; toată această înţelepciune gnostică se află cuprinsă înăuntrul *Pistis Sophiei*.

Această carte conţine patru părţi; prima şi a patra parte nu poartă nici o inscripţie; dar a doua parte a acestei cărţi poartă la final o inscripţie care spune: *„Parte din volumele Salvatorului”*; şi la începutul acestei a doua cărţi se găseşte altă inscripţie: *„A Doua Carte din Pistis Sophia”. „Se vorbeşte despre cartea culminantă a tuturor doctrinelor gnostice, care a fost publicată în latină, în anul 1851 de Schwartz şi Petermann, după un codice din Muzeul din Londra, numit Askeniano, a cărui vechime se întoarce în timp la secolul III, deşi unii sunt de părere că la secolul V (Opus Gnosticum Valentino Adjudicatum est codice manuscripto Coptico Londinense descripsit et Latine vertit M.G. Schwartz)”* (Versiune din „Biserica Gnostică” de Krumm Heller,

pag. 12, Ediţia a IV-a).

Aşadar, doctrina ezoterică a Învierii, aşa cum o predăm aici, se află închisă în cele 148 de capitole din Pistis Sophia şi în profunda înţelepciune ezoterică a Sfintei Biblii.

Este păcat că Maestra Blavatsky nu a dat peste comorile gnostice.

Doctrina Sfintei Biserici Gnostice este înţelepciunea Domnului Nostru Iisus Cristos.

Să continuăm acum cu Epifania. Acest cuvânt vine din greacă. Bobotează este ascensiunea, dezvăluirea sau manifestarea Cristosului în noi, după Învierea Chrestosului nostru. Această ascensiune ne conduce la Iluminarea Duhului Sfânt, după recapitularea întregului nostru trecut în profundul Abis al răului.

O data cu Bobotează primim Iluminarea, dar în timpul celor patruzeci de zile precedente Înălţării ne afundăm în adânci tenebre.

Pentru mulţi fraţi devine ceva de neatins şi dificil să ajungi pe culmile cele mai înalte ale Învierii, însă toţi acei care termină cu fornicarea vor ajunge foarte repede la aceste culmi inefabile.

Biblia ne spune următoarele: *„Căsătoria să fie onorată în toate, iar viaţa intimă să nu fie pângărită, pentru că Dumnezeu îi va judeca pe cei fornicatori şi adulteri!”.* (Evrei 13:4)

Cu acest verset, Biblia, care este cuvântul lui Dumnezeu, ne învaţă că mântuirea omului rezidă în mod exclusiv în magia sexuală, pentru că patul nespurcat, depărtat de fornicaţie şi adulter, este posibil doar practicând, în loc de coitul mizer, dezgustător, magia sexuală cu soţia sacerdotesă.

„Fiţi atenţi ca nimeni să nu fie fornicator sau lumesc, ca Esau, care pentru o mâncare şi-a vândut drepturile de întâi născut!” (Evrei 12:16)

Şi astfel, urmând calea sfinţeniei, ne pregătim pentru Bobotează şi realizăm în noi Eul Cristos.

Este nevoie ca Iniţiatul să se roage zilnic la Dumnezeu.

Fiecare rugăciune trebuie să fie însoţită de o cupă de vin şi o bucată de pâine. *„Să faceţi lucrul acesta spre pomenirea mea”*, a spus Divinul nostru Salvator.

Preoţii romani au monopolizat Sfânta Ungere şi, datorită acestui fapt, sărmana umanitate a pierdut douăzeci de secole fără ea. Rugaţi-vă mereu, fraţii mei, şi apoi împărţiţi pâinea şi beţi vinul. Această învăţătură solemnă o datorez Îngerului Aroch, înger de comandă.

Fiecare persoană poate, în intimitate, să se roage şi să persevereze în împărţirea pâinii şi a vinului.

Rugăciunea cea mai puternică este Tatăl Nostru.

Pâinea şi vinul se vor pune întotdeauna pe o pânză curată şi parfumată. Pâinea şi vinul se pot consuma doar după rugăciune.

Cu pâinea şi cu vinul intră în organismul nostru uman bilioane de atomi

cristici care vin să trezească toate puterile noastre oculte.

Cristos, în calitate de Cristos Cosmic, a spus: *„Eu sunt pâinea vieţii, eu sunt pâinea cea vie; cine mănâncă din pâinea aceasta viu va fi în veci; cel ce mănâncă trupul meu şi bea sângele meu rămâne întru mine şi eu întru el”.*

Acum, prin această învăţătură, orice fiinţă umană se va putea Cristifica prin intermediul magiei sexuale şi a Sfintei Ungeri euharistice.

Toţi fraţii trebuie să aibă întotdeauna la îndemână pâinea şi vinul şi să persevereze zilnic în Sfânta Ungere.

Rugăciunea se face întotdeauna în genunchi.

Trebuie să ştim să ne rugăm: A te ruga înseamnă a conversa cu Dumnezeu.

Când Îngerul Aroch, înger de putere, m-a învăţat această cheie minunată a Ungerii Gnostice, m-a învăţat de asemenea să mă rog.

Sunt inexprimabile acele momente inefabile în care Îngerul Aroch, în chip de copil, în genunchi şi cu mâinile împreunate pe piept, ridica ochii săi puri spre cer. Chipul său părea de foc în acel moment, şi plin de iubire profundă, exclama: *„Doamne, Doamne, nu mă lăsa să cad, nu mă lăsa să ies niciodată din Lumină, etc.”*. Apoi a împărţit pâinea şi ne-a dat să mâncăm şi a turnat vinul într-un mic ulcior de argint, l-a servit în nişte păhărele şi ne-a dat să bem.

Aceşti îngeri nu mai folosesc vechiul corp astral; folosesc doar astralul superior, Veniaminul nostru, şi de aceea par copii de o indescriptibilă frumuseţe.

Aceştia sunt fiii Învierii, aceştia sunt fiii Vieţii, iar din frunţile lor imaculate ies doar fulgere teribile.

Cu ajutorul acestor îngeri cineva poate să se transporte cu corpul din carne şi oase în stare de Jinas în locurile cele mai îndepărtate de pe Pământ. În timpul stării de tranziţie între starea de veghe şi somn se poate invoca orice astfel de înger, rugându-l să ne transporte cu corpul fizic în locul în care dorim, iar dacă îngerul consideră justă cererea noastră ne va transporta la locul dorit: va fi de ajuns să se ridice din pat plin de credinţă, dar păstrând somnul (Să se vadă Cap. 12 din Faptele Apostolilor).

Veniamin-ul unui Maestru este o achiziţie preţioasă; unui Maestru îi este de ajuns să se gândească la o anumită persoană sau la un loc îndepărtat pentru a se găsi acolo în câteva momente, văzând şi auzind tot ce se întâmplă.

Când deja se apropie zilele Înălţării Maestrului, acesta începe să perceapă în Lumile Superioare de Conştiinţă, unde Lumina Spiritului străluceşte, un templu închis ale cărui porţi se vor deschide după cele patruzeci de zile pentru a-l primi şi accepta ca şi locuitor autentic al lumilor inefabile ale Spiritului pur, unde străluceşte iubirea inefabilă a Tatălui.

Maestrul contemplă extaziat acel sublim templu inefabil asupra cărei cupole triunghiulare se lasă din zbor porumbelul alb al Spiritului Sfânt cu înfăţişarea sa divină de bătrân.

Înăuntrul Maestrului Intern, în care s-a absorbit total Veniaminul nostru iubit,

vibrează intens Conştiinţa noastră divinală.

Ei bine, trebuie să ştim că între Conştiinţa noastră divinală şi vechiul astral există, din fericire, o rază teribilă a Cristosului Cosmic, adică, Al Treilea Grad de Putere al Focului, care uneşte vechiul nostru astral cu Conştiinţa noastră divinală.

Această rază cristică este mediatoarea între astral şi Maestrul Intern, înăuntrul căruia se agită viaţa inefabilă a Veniaminului nostru.

Raza cristică sau Kundalini al corpului astral este, aşadar, ca şi mâna sacră a Divinului Mântuitor al lumii, care ne scoate din Abis şi ne smulge din Tenebre pentru totdeauna.

Este ca şi mâna salvatoare a Maestrului care se întinde spre noi pentru a ne ridica până la templul inefabil al Tatălui.

Cristos ajunge la noi precum un hoţ în noapte, atunci când ne aşteptăm mai puţin. Trezirea lui Kundalini a corpului astral sau raza cristică este ca un fulger teribil. La începuturile ei, Kundalini astral (raza lui Iisus Cristos) are o frumoasă culoare albă strălucitoare, dar când deja aceasta a ajuns la dezvoltarea ei completă atunci are o sublimă culoare aurie, plină de splendoare indescriptibilă.

Şi este prin intermediul celui de Al Treilea Grad de Putere al Focului, cum Cristosul îşi îndeplineşte cuvântul promis în acel pact solemn semnat cu sânge la evenimentul Golgotei.

Când Al Treilea Grad de Putere al Focului ajunge să iasă prin partea superioară a craniului ia înfăţişarea mistică a unui porumbel alb cu cap de bătrân: este porumbelul Spiritului Sfânt, care rămâne acum aşezat pe cupola triunghiulară a acelui templu inefabil, aşteptând ora sublimă, momentul inefabil, în care se împlinesc zilele Maestrului şi se deschid porţile acelui templu al Tatălui.

La porţile acelui templu maiestuos, unde străluceşte lumina Tatălui se văd cele două imagini ale astralului nostru aşteptând ora solemnă la care porţile se deschid.

După cele 33 de zile de recapitulare tenebroasă în Abis, cele trei vehicule inferioare ale noastre, sau mai bine zis, Conştiinţa animică a celor trei vehicule inferioare ale noastre, este examinată cu foc.

Este necesară examinarea acestor trei vehicule inferioare cu scopul de a cunoaşte rezultatul recapitulării tenebroase în Abis.

Atunci, un Ierarh aruncă trei pâini pe pământ, iar aceste trei pâini pocnesc precum bombe explozive şi se convertesc în foc arzător...

Şi acolo, între cele trei flăcări ale focului arzător, vedem atunci trei frumoase fecioare rezistând probei focului.

Aceste trei fecioare sunt Conştiinţa animică şi principiile eterice ale corpului nostru fizic, vital şi astral.

Dacă vreuna din aceste femei sau tinere frumoase ar sucomba în foc, mai bine zis, ar fugi sau tremura de teroare sau ar cădea leşinată între flăcările

de foc, atunci ar rămâne verificat cu acest examen, că piatra noastră era încă rău prelucrată.

Maestrul va fi în acest caz amânat până va şlefui cu asprul şmirghel al durerii fiecare dintre faţetele sale.

Şi când deja diamantul sufletului nostru a fost bine şlefuit şi străluceşte în toată splendoarea sa, atunci da, este în totalitate pregătit pentru Înălţarea Domnului.

Aceste trei fecioare sunt sufletul fiecăruia din cele trei vehicule inferioare ale noastre.

Pentru a dobândi Înălţarea trebuie să extragem din fiecare din cele trei corpuri inferioare ale noastre un extract animic, pur şi frumos.

Aceste trei corpuri de păcat trebuie să ne dea un suflet divin, de laudă pentru Dumnezeu şi pentru Tatăl.

Acesta este misterul lui Bafomet.

Corpurile noastre fizic, vital şi astral sunt minunate.

„Fericit este omul care îşi umple casa cu copii: Nu se va ruşina când va vorbi cu vrăjmaşii săi în poartă”. (Psalmi 126:5)

În acest examen vedem un sfert de pâine care nu intră în stare de ardere, pentru că el simbolizează corpul mental şi A Patra Iniţiere a Misterelor Majore, la care are acces Maestrul doar după Înălţare.

Când Maestrul iese triumfător din această probă a celor 33 de zile, atunci i se arată o lampă veche şi deteriorată care reprezintă vechea noastră lume scufundată, şi i se spune: *„Acest lucru nu-ţi mai foloseşte”*.

Pur şi simplu, trecutul şi-a dat deja rodul său, iar falsa lumină a Luciferilor tenebroşi şi falsa lumină a raţiunii acum nu mai servesc la nimic. Acum avem nevoie de o nouă lumină, lumina Spiritului pur, lumina Eului Cristos, lumina inefabilă a Tatălui.

Trecute cele 33 de zile şi apoi examenul la care este supus sufletul desfătat al corpului nostru fizic, vital şi astral, Maestrul dobândeşte virtuţi extraordinare asupra puterilor tenebroase ale Abisului.

Dominând tentaţiile pasionale pe durata acestui Sfânt Post Mare, Iniţiatul îi fură Diavolului toate puterile şi devine omnipotent şi atotputernic.

Se produce o transformare în sunetul metalic al vocii sale.

Atunci tentaţiile ademenitoare deja nu mai produc în el, acele stadii de provocare arzătoare. I-a furat focul Diavolului şi atunci Diavolul nu mai are nici un „Mendes”. Acesta este secretul teribil al lui Bafomet: lumina iese din tenebre, iar trandafirul care înmiresmează aerul cu aromele sale delicioase îşi extrage minunatul parfum chiar din noroiul pământului. Misterul lui Bafomet este pur şi simplu un mister al Alchimiei.

După aceste 33 de zile valurile furioase ale tentaţiei seducătoare vor lovi în zadar cu desfrâul lor scutul oţelit al războinicului. Maestrul a devenit acum de oţel, deja pasiunile nu mai provoacă în el supliciul lui Tantal, neliniştea

cumplită a coitului.

Acum Maestrul este un dictator al forţei, acum Maestrul este un războinic teribil, pentru că i-a furat Diavolului puterea, iar tenebrele, înspăimântate, fug îngrozite.

În faţa valurilor furioase ale mării Roşii, tenebrele îl priveau cu infinită provocare, iar Maestrul suferea ardoarea teribilă a setei pasionale, împotriva căreia mânuia curajos spada voinţei. Acum, valurile întărâtate ale Mării Roşii îl privesc înfricoşate, iar tenebrele, plângând, fug îngrozite.

Înainte, Maestrul era precum o domnişoară provocatoare pentru tenebre, însă acum tenebrele, îngrozite, îl privesc ca pe un monstru care le-a furat puterile şi le-a lăsat dezarmate.

Acesta este misterul Ţapului lui Mendes. Acesta este secretul extraordinar al lui Bafomet.

Picioarele tronurilor Maeştrilor sunt făcute din monştri, iar obiectele sacre ale templelor se susţin pe piedestale reprezentând animale.

Trei zile înainte de Înălţarea Domnului, Iniţiatul începe a intra în regiuni de o frumuseţe inefabilă, pentru că natura nu face salturi: *Natura non facit saltus.*

Ziua este întotdeauna precedată de zori, iar omul trebuie să fie mai întâi copil şi adolescent.

La exact treizeci şi şapte de zile Iniţiatul, în corpul său astral, trebuie să revizuiască cele douăsprezece constelaţii zodiacale, înăuntrul cărora s-a dezvoltat şi a evoluat, în mod analog dezvoltării şi evoluţiei fătului înăuntrul uterului.

Zodiacul este originea sistemului nostru solar şi matricea cosmică a sufletelor noastre. Fiecare din cele douăsprezece constelaţii zodiacale are culoarea sa proprie.

Lumina Leului are o frumoasă culoare galben-aurie, iar Iniţiatul revizuieşte toate cele douăsprezece constelaţii zodiacale în ordine inversă până ajunge la Leu. Această constelaţie guvernează inima, care este templul Intimului. Acum îşi vor explica discipolii noştri de ce facem înconjurul total al zodiacului până se ajunge la Leu. Noi suntem fiii Domnilor Flăcării, al căror locaş este constelaţia Leului. Evoluţia noastră începe şi se termină în Leu.

Din punct de vedere spiritual fiecare suflet uman îl are pe Tatăl său care este în ceruri, dar Domnii Flăcării ne-au înzestrat cu corp spiritual şi corp carnal şi din acest punct de vedere noi suntem fii ai Domnilor Flăcării.

Lumina este substanţă seminală, iar sămânţa celor douăsprezece constelaţii zodiacale ne-a dezvoltat în interiorul uterului acestui Zodiac. Lumina este întotdeauna însoţită de Verbul luminos. *Substratum*-ul cuvântului vorbit este cuvântul solar.

Deja ştim că Logosul răsună. Ei bine, există douăzeci şi patru de vocale pe care Iniţiatul le vede şi le aude. Aceste douăzeci şi patru de vocale corespund celor douăsprezece semne zodiacale.

Cele douăzeci şi patru de melodii ale Zodiacului răsună în întreaga Creaţie cu

întreaga beatitudine grandioasă a Mahamvantarei. Acesta este Verbul lui Dumnezeu, susţinând Universul neclintit în mersul lui. (Să se vadă *„Logos, Mantră, Magie”* de Krumm Heller, Huiracocha)

Împlinit Sfântul Post Mare urmează Înălţarea Domnului, iar atunci Iniţiatul este primit cu sărbătoare mare şi muzică delicioasă în acel templu inefabil al Regatului Spiritului.

Este foarte interesantă noaptea Înălţării. Casa Iniţiatului este invadată de milioane de Magi Negri care, plini de ură, încearcă să-l prindă pe Maestru, ofensaţi să vadă că le mai scapă încă un suflet în Regatul Inefabil al Luminii.

Maestrul trebuie să ceară în templu porumbelul Spiritului Sfânt.

„Şi Eu zic vouă: Cereţi şi vi se va da; căutaţi şi veţi afla; bateţi şi vi se va deschide. Că oricine cere ia; şi cel ce caută găseşte, şi celui ce bate i se va deschide. Şi care tată dintre voi, dacă îi va cere fiul pâine, oare, îi va da piatră? Sau dacă îi va cere peşte, oare îi va da, în loc de peşte, şarpe? Sau dacă-i va cere un ou, îi va da scorpie? Deci dacă voi, răi fiind, ştiţi să daţi fiilor voştri daruri bune, cu cât mai mult Tatăl vostru Cel din ceruri va da Duh Sfânt celor care îl cer de la El!”. (Luca 11:9-13)

Înălţarea Maestrului este anunţată de patru îngeri ai templului, care orientaţi către cele 4 puncte cardinale ale Pământului fac să răsune fiecare trompeta sa, iar atunci Fiul, adică astralul nostru, este ridicat până sus, până la Ceruri şi aşa se împlinesc Sfintele Scripturi, care spun textual următoarele:

„Ci veţi lua putere, venind Duhul Sfânt peste voi, şi Îmi veţi fi Mie martori în Ierusalim şi în toată Iudeea şi în Samaria şi până la marginea pământului”. „Şi acestea zicând, pe când ei priveau, S-a înălţat şi un nor L-a luat de la ochii lor”. (Fapte 1:8,9)

Din acest moment, Maestrul este primit sus, în Lumile Superioare de Conştiinţă, iar cele Şapte Cuvinte ale Calvarului îl fac omnipotent.

„Când Fiul Omului va veni în gloria Sa, împreună cu toţi îngerii, El Se va aşeza pe tronul Său glorios”. (Matei 25:31)

Fiul Omului este sufletul nostru care acum se aşează pe tronul de glorie.

„Celui victorios îi voi da un loc împreună cu Mine pe tronul Meu, la fel cum Eu am fost victorios şi am stat împreună cu Tatăl Meu pe tronul Lui”. (Apocalipsa 3:21)

Tronul Intimului este tronul Tatălui, iar cel ce învinge se aşează cu Intimul său pe tronul său. Şi astfel se împlineşte cuvântul promis de Cristos pe muntele Calvarului.

De aceea a venit Cristosul, pentru a salva umanitatea, iar în acest fel a salvat-o. Scripturile gnostice spun astfel:

„Şi Iisus, divinul Mare Sacerdot Gnostic, intonă o dulce cântare spre lauda Marelui Nume, şi spuse discipolilor săi:

Veniţi spre mine! Iar ei aşa făcură. Atunci se orientă spre cele patru puncte cardinale, lărgi privirea sa liniştită şi rosti Numele profund sacru: Jeu, şi îi binecuvântă şi suflă asupra ochilor lor”.

„Priviţi spre înalt!, exclamă. Deja sunteţi clarvăzători. Ei îşi ridicară atunci privirea spre locul pe care Iisus li-l arăta, şi văzură o mare Lumină pe care nici o fiinţă omenească n-ar putea-o descrie”.

„Şi Marele Sacerdot spuse: îndepărtaţi-vă vederea de această mare Lumină şi priviţi spre cealaltă parte. Atunci văzură un mare Foc, Apă, Vin şi Sânge”.

„Şi Marele Sacerdot continuă: în adevăr vă zic că nu am adus nimic în lume decât Focul, Apa, Vinul şi Sângele Mântuirii. Am adus Focul şi Apa din locul Luminii, de acolo unde se găseşte Lumina. Şi am adus Vinul şi Sângele din lăcaşul lui Barbelo”.

„După ce a trecut un anumit timp, Tatăl mi-a trimis Spiritul Sfânt sub formă de porumbel alb. Dar auziţi: Focul, Apa şi Vinul sunt pentru purificarea şi iertarea păcatelor. Sângele mi-a fost dat ca simbol al corpului uman, cel pe care l-am primit în lăcaşul lui Barbelo, marea forţă a Zeului Universal”.

„Spiritul Sfânt, ca şi în mine, coboară, şi pe toţi trebuie să ne ducă la locul suprem al Luminii. De aceea v-am spus că am venit să aduc Foc pe Pământ, ceea ce este acelaşi lucru cu a coborî pentru a mântui păcatele lumii prin intermediul Focului”.

„Şi de aceea Iisus repetă: dacă aţi şti şi aţi cunoaşte Marele Dar al lui Dumnezeu, dacă aţi percepe cine este cel ce vă vorbeşte şi vă spune: „Daţi-mi să beau”, m-aţi ruga să vă dau din Izvorul Veşnic, care este izvor de dulce ambrozie, şi v-aţi preschimba în însăşi Izvorul de Viaţă”.

„Şi luă Potirul, îl binecuvântă şi îl oferi tuturor spunând:”

„Acesta este Sângele Alianţei care s-a vărsat pentru voi, pentru a vă mântui de păcat, şi de aceea s-a introdus lancea în coasta mea, pentru ca din rana mea să ţâşnească Sânge şi Apă”...

„Şi Marele Sacerdot Iisus spuse a lor săi: Aduceţi-mi Foc şi ramuri de vie. Şi aşa făcură. Puse atunci Jertfa pe Altar, o amforă de vin la dreapta sa şi alta la stânga sa, şi o amforă de apă în faţa vinului”.

„Şi puse Pâine în funcţie de cei ce-l ascultau. Şi Marele Sacerdot Iisus rămase îmbrăcat cu haine albe, iar Apostolii îl imitară”.

„Acesta este Corpul meu, primeşte-l pentru Mântuirea ta”.

„Acesta este Sângele meu, primeşte-l, căci a fost vărsat pentru a mântui lumea”. (Din Slujba Gnostică)

Acesta este Mesajul Vărsătorului, acesta este Mesajul Noii Ere.

„Dacă cineva scoate din cuvintele cărţii acestei profeţii – Dumnezeu îi va lua partea de la pomul vieţii şi din cetatea sfântă, care sunt descrise în această carte”.

„Cel care depune mărturie cu privire la aceste lucruri spune: Da, Eu vin curând. Amin, aşa fie. Vino, Doamne Iisuse!” „Harul Domnului Nostru Iisus Cristos să fie cu voi toţi. Amin”. (Apocalipsa 22:19-21)

□ POSTFAŢĂ □

Cu sosirea cărţii *„Cele şapte cuvinte”*, V.M. Samael Aun Weor ne descrie procesul iniţiatic la care este supus corpul astral al oricărui Adept al Marii Loji Albe.

Este de necontestat faptul că Focul Sacru este elementul cheie care realizează această minunată transformare, care se efectuează în anatomia secretă a ascetului gnostic. Mulţi alţi autori, care l-au precedat în teme ezoterice pe V.M. Samael Aun Weor, au ajuns la eronata consideraţie, cum că toate fiinţele umane s-au născut posedând un „adevărat corp astral”.

Se datorează Maestrului Samael faptul că umanitatea a ajuns să ştie că umanoidul, în mod greşit numit om, posedă doar un corp fizic şi un corp eteric sau vital, drept cadou de la Mama Natură. Dincolo de aceste două vehicule, falsul om nu este decât o fantomă care hoinăreşte printre coridoarele celei de-a patra coordonate matematice, a patra dimensiune sau lume astrală.

Şi este aici, în acest punct, unde iese în evidenţă, ca lumina zilei, înţelepciunea Avatarului Vărsătorului: V.M. Samael Aun Weor; când acesta ne descrie, pas cu pas, drumul pe care îl avem de urmat pentru a ajunge să obţinem o adevărată anatomie astrală, aşa cum Maestrul „M” o citează în opera sa: „Zei Atomici”.

Cel mai grandios lucru al Gnozei, ca şi doctrină, este că arhitectul său (Maestrul Samael), a fost cel care ne-a arătat, în fiecare din operele sale, detaliile pentru ca noi să ajungem să obţinem realitatea în toate dimensiunile spaţiului înstelat.

„Cele Şapte Cuvinte”, prietene cititor, constituie, fără loc de îndoială, o parte esenţială a didacticii pe care fraţii Mai Mari o înmânează acestei umanităţi îndurerate, cu finalitatea ca fiecare fiinţă umană să dobândească al său „Veniamin secret”, potrivit Sfintelor Scripturi.

Toţi devoţii Gnozei, peregrinii drumului real, pot acum, mulţumită acestor învăţături insolite, să cunoască modus-ul operandi care le permite să investigheze, cu corpul lor astral legitim, toate departamentele regiunii morţilor sau lumea lui Hod conform cabalei ebraice.

Mai mult decât atât, cu această operă putem cunoaşte toate procesele iniţiatice la care este supus corpul Kesdjano sau Eidolon al unui Paracelsus sau soma psihicon al teozofilor.

Aşa cum a afirmat deja Patriarhul gnostic (V.M. Samael Aun Weor), nu este suficient să se ajungă doar la crearea acestui corp sideral. Trebuie, ne spune foarte potrivit Buddha Maitreya, să purificăm acest vehicul, să-i extragem toate imperfecţiunile sale până ajungem, cu supremă răbdare, să-l cristificăm.

Acesta este înţelesul secret al celei de-a douăsprezecea porunci semnalată în Arcanul 12 al Tarotului lui Hermes Toth: „Fă ca lumina ta să strălucească!”

Bea, aşadar, ilustrule cititor, din acest izvor literar, seva adevăratei cunoaşteri, care pierdută fiind cu venirea Epocii Negre (Kali-Yuga), reapare încă o dată pentru ca „Cel care are ochi să vadă, şi cel care are urechi să

audă, pentru că aici se află înţelepciunea”... Oremus... Oscar Uzcategui